

BROUMOVSKÝ **BIM**

INFORMAČNÍ MĚSÍČNÍK

CENA – DOBROVOLNÁ ... DĚKUJEME ZA VÁŠ PŘÍSPĚVEK

ROČNÍK 11 - **KVĚTEN** 2019 – ČÍSLO **05**

Sanktusník

Požár pařížské katedrály Notre Dame nám připomněl význam malých věžiček na střechách kostelů (sanktusníků) – zvonily do širého okolí

během proměňování. Dnes zvoní alespoň ministranti v kostele. Jak vlastně prožíváme ony chvíle, kdy z hostie se stává Tělo a z vína Krev Páně? Kolena se mají dotýkat lavic nebo dlažby kostela. A srdce?

P. Martin Lanži

Zmrtvýchvstalý Ježíš obrací naruby naše zklamání

Homilie papeže při Velikonoční vigílii, 20. dubna 2019 v bazilice sv. Petra

1. Ženy přinášejí ke hrobu vonné masti, ale obávají se, že cesta bude marná, protože vchod do hrobu je zatarasen obrovským kamenem. Cesta těchto žen je i naší cestou; podobá se cestě spásy, kterou jsme procházeli dnes večer. Zdá se, že se o tento kámen všechno rozbije: krása stvoření o drama hříchu; vysvobození z otroctví o nevěrnost Smlouvě; přísliby proroků o tristní lhostejnost lidu. Stejně je tomu v dějinách církve a životních osudech každého z nás. Zdá se, že učiněné kroky nikdy nepovedou k cíli. Může se vtírat myšlenka, že frustrovaná naděje je temná zákonitost života.

Dnes však zjišťujeme, že naše cesta není marná a nerozbije se o náhrobní kámen. Ženami otřese a dějiny mění jediná věta: »Proč hledáte živého mezi mrtvými« (Lk 24,5); proč myslíte, že je vše zbytečné a nikdo nemůže vaše kameny odstranit? Proč podléháte rezignaci a nezdaru? Pascha je slavnost odvalení kamenů. Bůh odstraňuje ty nejtvrdší balvany, na které narážejí naděje a touhy, totiž smrt, hřích, strach a zesvětštění. Lidské dějiny nekončí na náhrobním kameni, protože dnes odkrývají »živý kámen« (srov. 1 Petr 2,4), zmrtvýchvstalého Ježíše. Na Něm se jako církve zakládáme, a třebaže se děsíme a jsme pokoušeni posuzovat všechno na základě svých neúspěchů, On přichází a všechno obnovuje, obrací naruby naše zklamání. Dnes večer je každý povolán objevit, že Živý je Ten, který odvaluje od srdce těžké balvany. Ptejte se především, co je tím mým kamenem, který je třeba odvalit? Jak se nazývá?

Naděje často překáží kámen nedůvěry. Když získává prostor idea, že všechno jde špatně a to nejhorší nikdy nekončí, zdrceni se domníváme, že smrt je silnější než život, a stáváme se cyniky a posměváčky, nositeli zhoubné malomyslnosti. Kámen po kameni v sobě budujeme pomník nespokojenosti, hrob naděje. Stěžujeme si na život, který tak činíme závislým na stížnostech a duchovně nemocným. Vemlouvá se tak jakási záhrobní psychologie. Všechno vede tam a nemá naději dostat se odtamtud během pozemského života. Proto ona kousavá otázka Paschy: Proč hledáte živého mezi mrtvými? Pán nepřebývá v rezignaci. Vstal z mrtvých, není tam; nehledej tam, kde Jej nikdy nenajdeš, není Bohem mrtvých, ale živých (srov. Mt 22,32). Nepohřbívej naději!

Druhým kamenem, který často zapečetí srdce, je hřích. Hřích svádí, slibuje snadné a hotové věci, blahobyt a úspěch, ale potom zanechává samotu a smrt. Hříchem je hledat život mezi mrtvými, smysl života v pomíjivostech. Proč hledáte živého mezi mrtvými? Proč se nerozhodnete zanechat hříchu, který jako kámen u vchodu do srdce zamezuje vstupu božského světla? Proč dáváš přednost třeptu peněz, kariéry, pýchy a rozkoše před Ježíšem, pravým světlem (srov. Jan 1,9)? Proč neřekneš světským marnostem, že nežiješ pro ně, nýbrž kvůli Pánu životu?

2. Vraťme se k ženám, které jdou k Ježíšovu hrobu. Před odvaleným kamenem užasnou, spatří anděly, zmocní se jich »bázeň« a »sklopí oči k zemi« (Lk 24,5). Neodvažují se pozvednout oči. Kolikrát se to stává také nám: raději zůstáváme zahnížděni ve svých omezeních, zalezlí ve svých obavách. Je to divné: proč tak jednáme? Nezřídka proto, že uzavřenost a smutek nám propůjčují hlavní roli; je snadnější zůstat o samotě v temných zákoutích srdce než otevřít se Pánu. A přece pouze On pozvedá. Jedná básnička napsala: »Jak velcí jsme, to nikdy nevíme, dokud nejsme povoláni vstát« (E. Dickinson, We never know how high we are). Pán nás volá, abychom se zvedli, vstali na Jeho Slovo, pohlédli vzhůru a uvěřili, že jsme stvořeni pro Nebe, nikoli pro zemi; pro výšiny života, nikoli pro nízkost smrti: Proč hledáte živého mezi mrtvými?

Bůh nás žádá, abychom viděli život jako On, který v každém z nás vždycky vidí nepotlačitelné jádro krásy. Ve hříchu spatřuje děti k pozvednutí; ve smrti bratry ke vzkříšení; ve zklamání srdce k utěšení. Nebojte se tedy: Pán má tento tvůj ži-

vot rád do té míry, že jej celý prožil, aby zakusil úzkost, opuštěnost, smrt a peklo, vítězně z nich vyšel ven a řekl ti: „Nejsi sám, důvěřuj mi!“ Ježíš je specialista na obracení našich smrtí v život, našeho nářku v tanec (srov. Žl 30,12). S Ním můžeme také my konat Paschu, tedy přechod, a tak přejít od uzavřenosti ke společenství, od zklamání k útěše, od strachu k důvěře. Nezůstávejme ze strachu hledět k zemi, hledme na zmrtvýchvstalého Ježíše. Jeho pohled nám vlévá

naději, protože nám říká, že jsme vždycky milováni, a navzdory všemu, co můžeme ztropit, zůstává Jeho láska nezměněna. Ptejte se: Kam se v životě dívám? Nazírám pohřební prostory nebo hledám Toho, který žije?

3. Proč hledáte živého mezi mrtvými? Ženy naslouchají pokynu

andělů, kteří podotýkají: »Vzpomeňte si, jak vám řekl, když byl ještě v Galileji« (Lk 24,6). Ony ženy zapoměly na naději, protože si nepamatovaly Ježíšova slova, povolání, jehož se jim dostalo v Galileji. Nemají živou vzpomínku na Ježíše, dívají se na hrob. Víra potřebuje jít znovu do Galileje, oživit první lásku k Ježíši, své povolání, připomenout - ri-cordare - čili doslova vrátit se srdcem k Němu. Podstatné je vrátit se k živé lásce s Pánem, jinak bude víra muzeální a nikoli paschalní. Ježíš však není postavou z minulosti, nýbrž je Živý dnes; nepoznává se v učebnicích dějepisu, potkává se v životě. Dnes si připomínáme, kdy nás Ježíš povolal, přemohl naše temnoty, odpor a hříchy a dotknul se našeho srdce svým Slovem.

Ženy vzpomínající na Ježíše se vracejí k hrobu. Pascha nás učí, že věřící se málo zdržuje na hřbitově, protože je povolán jít v ústrety Živému. Ptejte se: kam v životě jdeme? Nezřídka se řídíme pouze svými problémy, které nikdy nechybějí, a jdeme za Pánem jenom proto, aby nám pomohl. Potom jsou to tedy naše problémy, kterými se řídíme, a nikoli Ježíš. A to znamená, že stále hledáme Živého mezi mrtvými. Kolikrát jen se poté, co jsme potkali Pána, vracíme mezi mrtvé, kroužíme kolem sebe, jítříme žal, výčitky, rány a nespokojenost, aniž bychom dovolili Zmrtvýchvstalému, aby nás proměnil! Drazí bratři a sestry, dejme v životě centrální místo Živému. Prosme o milost nenechat se unášet proudem, mořským příbojem problémů, a rozbíjet se o kameny hříchu, o úskalí nedůvěry a strachu. Hledejme ve všem především Jeho. S Ním budeme vzkříšení.

LAUDATO SI' XLIV.

encyklika papeže Františka o ekologii

VI. Svátostná znamení a sváteční odpočinek

233. Veškerenstvo se rozvíjí v Bohu, který jej celý naplňuje. Existuje proto tajemství, které je třeba nazírat v listí, stezce, potoku, tváři chudého. Ideálem není pouze přecházet od vnějšího k vnitřnímu za objevem Božího působení v duši, nýbrž také setkávat se s Bohem ve všech věcech, jak učil svatý Bonaventura: „Kontemplace je tím vznešenější, čím více v sobě člověk zakouší božskou milost anebo umí více rozpoznat Boha v ostatním stvoření.“

234. Svatý Jan od Kříže učil, že vše dobré, co je ve věcech a ve zkušenostech světa „je v Bohu vynikajícím způsobem a v nekonečné míře, nebo, abychom to lépe vyjádřili, každou z těchto velikých věcí, o nichž se zde hovoří, je Bůh.“ Ne proto, že omezené věci světa jsou skutečně božské, nýbrž proto, že mystik zakouší vnitřní pouto mezi Bohem a všemi bytostmi, a tak „cítí, že Bůh je všemi věcmi.“ Když obdivuje velikost hor, nemůže je oddělit od Boha a vnímá, že tento vnitřní obdiv, který prožívá, musí být uschován v Bohu: „Hory jsou vysoké, četné, široké, krásné, půvabné, kvetoucí a vonící. Těmito horami je pro mne můj Milovaný. Lesní osamělá údolí jsou klidná, líbezná, svěží, stinná, plná sladkých vod, a v rozmanitosti svého stromoví, a ve sladkém zpěvu ptáků působí nesmírné osvětlení a rozkoš pro smysl, poskytují občerstvení a odpočinek ve své samotě a mlčení. Těmito údolními je pro mne můj Milovaný.“

235. Svátosti jsou privilegováným způsobem, kterým Bůh přijímá přírodu a přetváří ji na prostředek sdílení nadpřirozeného života. Prostřednictvím kultu jsme zváni obejmout svět na jiné rovině. Voda, olej, oheň a barvy jsou přijímány s veškerou jejich symbolickou silou a přivtěleny do chvály. Žehnající ruka je nástrojem Boží lásky a odrazem blízkosti Krista, který nás přišel doprovázet na životní pouti. Voda stékající po těle křtěného dítěte je znamením nového života. Neutíkáme ze světa, ani nepopíráme přírodu, chceme-li se setkat s Bohem. Lze to vnímat zvláště ve východní křesťanské spiritualitě: „Krása, což je na Východě jedno z nejužívanějších pojmenování božské harmonie a modelu proměněného lidství, se vyskytuje všude: ve tvarech chrámu, ve zvucích, barvách, světlech a vůních.“ V křesťanské zkušenosti nacházejí všechna stvoření materiálního světa svůj pravý smysl ve Vtěleném Slovu, protože Syn Boží ve své osobě přijal hmotný svět, do něhož vložil zárodek definitivní transformace: „Křesťanství neodmítá hmotu a tělesnost. Naopak ji plně docerňuje v liturgickém úkonu, kterým lidské tělo projevuje svoji niternou povahu chrámu Ducha a sjednocuje se s Pánem Ježíšem, neboť také On se stal tělem pro spásu světa.“

236. V eucharistii dochází stvoření svého největšího povýšení. Milost, která směřuje ke smyslové manifestaci, dochází podivuhodného výrazu, když se sám Bůh, který se stal člověkem, dává za pokrm svému tvor. Pán chtěl na vrcholu mystéria Vtělení dosáhnout naší intimity kouskem hmoty. Nikoli shůry, ale zevnitř, abychom se s Ním mohli setkávat v našem světě. V eucharistii je již uskutečněna plnost, je to živý střed veškerenstva, překypující střed lásky a nevýčerpateľného života. Sjednocen se Vtěleným Synem přítomným v eucharistii děkuje celý kosmos Bohu. Eucharistie je totiž sama o sobě kosmickou láskou: „Ano, kosmickou! I když je totiž eucharistie vysluhována na malém oltáři venkovského kostelíku, je vysluhována v jistém slova smyslu na oltáři světa.“ Eucharistie spojuje nebe a zemi, objímá a proniká celé stvoření. Svět, který vyšel z rukou Boha, se k Němu vrací s radostí a plnou adorací: v eucharistickém chlebu „stvoření směřuje ke zbožštění, k posvátné svatbě, ke sjednocení se samotným Stvořitelem.“ Proto je eucharistie také zdrojem světla a motivací našich starostí o stvoření, usměřuje nás, abychom opatrovali celé stvoření.

237. V neděli má účast na eucharistii zvláštní význam. Tento den, tak jako hebrejská sobota, je den ozdravení vztahů člověka s Bohem, se sebou samým, s druhými a se světem. Neděle je den Vzkříšení, „první den“ nového stvoření, jeho prvotinou je Pánovo vzkříšení lidství, záruka konečné proměny celé stvořené reality. Kromě toho hlásá tento den „věčné odpočinutí člověka v Bohu.“ Křesťanská spiritualita tak integruje hodnotu odpočinku a svátku. Člověk tíhne k tomu, že kontemplativní odpočinek převádí na oblast toho, co je neplodné a zbytečné, a zapomíná, že tím odnímá vykonávanému dílu to nejdůležitější: jeho smysl. Jsme povoláni zahrnout do svojí činnosti receptivní a nezištnou dimenzi, která se liší od obyčejné nečinnosti. Jde o jiný způsob jednání, který je součástí naší podstaty. Lidská činnost je tak chráněna nejenom před vyprázdněným aktivismem, ale také před bezuzdnou chtivostí a izolací svědomí, což vede k vyhledávání výlučně osobního prospěchu. Zákon týdenního odpočinku ukládal zřeknutí se práce sedmého dne, „aby si odpočinul tvůj býk i tvůj osel. A osvěží se syn tvé služebnice i přistěhovalec“ (Ex 23,12). Odpočinek je rozšířením pohledu a umožňuje opětovně uznání práv druhých. Den odpočinku, jehož středem je eucharistie, takto svým světlem ozařuje celý týden a povzbuzuje nás, abychom si osvojili péči o přírodu a chudé.

Rok 2019 ve farních akcích

5. ledna
Tříkrálová sbírka
6. ledna
Tříkrálový průvod
9. února
Farní ples (KD Martínkovice)
6. března
Popeleční středa – začátek postní doby
9. března
Duchovní obnova v Otovicích
19. dubna
Velkopáteční křížová cesta v Křinicích (v poledne)
21. dubna
Zmrtvýchvstání Páně
4. května
Pouť do Vamberk
12. května
Kaple pod Hvězdou – májová pobožnost; Den matek
19. května
Hvězda – májová pobožnost
24. května
Noc kostelů
26. května
Malé Svatoňovice – májová pobožnost
30. května
Nanebevstoupení Páně
25. května
„Motobohoslužba“ Otovice
7. června
Ekumenická bohoslužba, k. sv. Ducha
8. června
Svátost smíření před 1. sv. přijímáním
9. června
1. sváté přijímání; slavnost Seslání Ducha Svatého
15. června
Farní den (fara Ruprechtice)
20. června
Slavnost Božího Těla
27. července
Jakubsko-anenský víkend
28. července
Cyklopouť do Nowe Rudy
3. srpna
Křinicácká pouť
26. – 30. srpna
Farní tábor (fara Ruprechtice)
7. září
Vikariátní turnaj v malé kopané (NÁ)
13. října
Svatohubertská bohoslužba (Martínkovice)
19. října
Farní výlet (TV Noe)
9. listopadu
Den veteránů, sv. Martin (Martínkovice)

Světce měsíce

sv. Flávie Domitilla, 7. května, mučednice, 1. stol.

Pocházela z Říma. Byla dcerou sestry konsula Flavia Klementa a žila v době pronásledování císaře Domiciána (vládl 81 – 96), jehož, dle některých, měla být také příbuznou. Tato urozená slečna měla ve svém služebnictvu dva bratry, podle legendy Nera a Achillea, kteří měli být předtím vojáky, a ti ji přivedli ke křesťanství.

Legenda hovoří o tom, že Aurelian se vážně ucházel o ruku Flávie Domitilly a jednou, když se krásila pro jeho návštěvu ji její křesťanští služebníci napomenuli se slovy: „Jak by byla naše velitelka šťastná, kdyby stejnou péčí, kterou věnuje svému tělu kvůli smrtelnému ženichovi, věnovala zkrášení své duše, aby se zalíbila nebeskému ženichu, Ježíši Kristu!“ Domitille to vhod nebylo, ale pak prý nad jejich slovy uvažovala, a nakonec se rozhodla místo Aurelianovi zasnoubit se Kristu. Oba bratři domluvili schůzku s papežem Klementem a on jí připomněl, že s jejím zaslíbením se Kristu ji bude čekat kvůli Aurelianovi a Domiciánovým zákonům krutý boj, aby proto

vše znovu uvážila. Ona však trvala na svém, že spoléhá na Ježíšovu milost a že věří, že tento ženich ji neopustí. Nato složila slib doživotního panenství.

Legenda dále vypráví o tom, jak Aurelian chtěl Flávii znovu získat, i že byla vězněna se dvěma dívkami Eufrosinou a Teodorou, které jí dělaly společnost s úmyslem vychvalovat přednosti sňatku s Aurelianem, a přimět ji k odpadnutí od Krista. Výsledek prý byl přesně opačný, dívky uvěřily Domitille a zasílily se Kristu. Posledním pokusem Aurelianovým byla hostina, na níž chtěl násilím dosáhnout svého. Po modlitbách Domitilly o ochranu byl prý raněn mrtvicí.

Domitillu nešlo pro vznešený původ jen tak popravít. Byla proto deportována i s doprovodem na ostrov Pontia a tam bylo postaráno o její mučednictví.

Je jisté, že zemřela mučednickou smrtí, ale konkrétní způsob smrti zase udávají jen legendy. Podle nich byla s Eufrosinou a Teodorou uzamčena v domku, který byl zapálen, ale jejich mrtvá těla se ve spáleništi našla neporušena.

[www.catholica.cz/Jan Chlumský](http://www.catholica.cz/Jan_Chlumský),
mírně kráceno

Žveme Vás na farní tábor na téma:

KUKY SE VRACÍ

*Kde: fara v Ruprechticích
Kdy: 26. 8. - 30. 8. 2019
Pena: 650,-
Kontakt: betka.pel@gmail.com
Více info na webu: farni-tabor-broumov.webnode.cz
Přihlášky podávejte nejdříve do 23. 8. 2019*

Kompendium katechismu

„Ježíš Kristus sestoupil do pekel, třetího dne vstal z mrtvých“

125. Co to je „předpekli“, do něhož Ježíš sestoupil?

„Předpekli“ – odlišné od zavržení do pekla – to byl stav těch spravedlivých i špatných, kteří zemřeli před Kristem. Ježíš, když se jeho duše spojila s božskou Osobou, dospěl do „pekla“ spravedlivých, kteří čekali na svého Vykupitele, aby konečně mohli dosáhnout patření na Boha. Když svou smrtí přemohl smrt a ďábla, který „má vládu nad smrtí“ (Žid 2,14), osvobodil spravedlivé, kteří čekali na Vykupitele a otevřel jim brány nebe.

126. Jaké místo zaujímá v naší víře Kristovo vzkříšení?

Ježíšovo zmrtnýchvstání je vrcholná pravda naší víry v Krista a představuje, spolu s křížem, podstatnou část velikonočního tajemství.

127. Jaká „znamení“ dosvědčují Ježíšovo vzkříšení?

Kromě podstatného znamení, jímž je prázdný hrob, je Ježíšovo zmrtnýchvstání dosvědčeno ženami, které se jako první setkaly s Ježíšem a zvěstovaly to apoštolům. Ježíš se pak „zjevil Petrovi, potom dvanácti. Pak se zjevil více než pěti stům bratřím najednou“ (1 Kor 15,5-6) a ještě jiným. Apoštolové si nemohli vymyslet zmrtnýchvstání, protože se jim to zdálo nemožné, a Ježíš je káral pro jejich „nevíru“.

128. Proč je Zmrtnýchvstání zároveň transcendentní událostí?

I když je zmrtnýchvstání historicky dosvědčená událost, ověřitelná a dosvědčená znameními a svědectvími, jako vstup Kristova lidství do Boží slávy přesahuje a překonává dějiny jako tajemství víry. Z tohoto důvodu se vzkříšený Kristus neukázal světu, nýbrž svým učedníkům a učinil z nich své svědky před lidem.

129. Jaký je stav Ježíšova vzkříšeného lidství?

Ježíšovo zmrtnýchvstání nebyl návrat do pozemského života. Jeho vzkříšené tělo je to, které bylo ukřižováno a má na sobě ještě znamení jeho utrpení, ale už je účastno božského života s vlastnostmi oslaveného těla. Proto je zmrtnýchvstálý Kristus svrchovaně svobodný zjevit se svým učedníkům jak a kde chce, i v různých podobách.

130. Jakým způsobem je zmrtnýchvstání dílem Nejsvětější Trojice?

Kristovo vzkříšení je dílem transcendentního Boha. Tři Osoby jednají společně podle toho, co je jim vlastní: Otec projevuje svou moc; Syn „znovu přijímá“ život, který svobodně obětoval

(Jan 10,17) tím, že spojí svou duši se svým tělem, které Duch svatý ožíví a oslaví.

131. Jaký má Zmrtnýchvstání smysl a spásnosný dosah?

Zmrtnýchvstání je naplněním Vtělení. Dokazuje božství Krista, potvrzuje všechno, co konal a učil, a uskutečňuje božské přísliby v náš prospěch. Kromě toho Zmrtnýchvstálý, vítěz nad hříchem a smrtí, je principem našeho ospravedlnění a vzkříšení: již nyní nám sjednává milost přijetí za syny, jež je skutečnou účastí na jeho životě jednorozrozeného Syna; později při slavném příchodu na konci časů vzkřísí z mrtvých naše tělo.

„Ježíš vstoupil na nebesa, sedí po pravici Otce všemohoucího“

132. Co představuje Nanebevstoupení?

Po čtyřiceti dnech, kdy se ukazoval apoštolům pod rysy běžného lidství, které zakrývají jeho slávu Zmrtnýchvstálého, Kristus vystupuje na nebesa a sedí po pravici Otce. On je Pán, který již vládne se svým lidstvím ve věčné slávě Božího Syna a neustále se za nás přimlouvá u Otce. Posílá nám svého Ducha a dává nám naději, že k němu jednoho dne přijdeme, když nám připravil místo.

„Odtud přijde soudit živé i mrtvé“

133. Jak vládne Pán Ježíš nyní?

Pán vesmíru a dějin, Hlava své církve, oslavený Kristus zůstává tajemně na zemi, kde už jeho království začalo v církvi jako zárodek a počátek. Jednoho dne se vrátí ve slávě, ale ten čas neznáme. Proto žijeme v bdělosti a prosíme: „Přijď, Pane“ (Zj 22,20).

134. Jak se uskuteční Pánův návrat ve slávě?

Po poslední kosmické katastrofě tohoto světa, který pomíjí, Kristův slavný příchod potvrdí konečné vítězství Boha v posledním soudu. Tak se vyplní Boží království.

135. Jak bude Kristus soudit živé i mrtvé?

Kristus bude soudit mocí, kterou získal jako Vykupitel světa, jenž přišel zachránit lidi. Budou odhalena tajemství srdcí, ale i chování každého vůči Bohu i k bližnímu. Každý člověk bude naplněn životem nebo odsouzen navěky podle svých skutků. Tak se uskuteční „Kristova plnost“ (Ef 4,13), v níž „Bůh bude všechno ve všem“ (1 Kor 15,28).

Veřejná sbírka

je obecně jednou z možností, jak obnovu kostelů a dalších sakrálních staveb Broumova financovat a realizovat.

Veřejná sbírka za účelem „Obnova kostelů z tzv. broumovské skupiny kostelů a jiných menších sakrálních staveb v regionu Broumova“ je povolena Krajským úřadem Královéhradeckého kraje na základě vydaného „Osvědčení o přijetí oznámení o konání veřejné sbírky“ ze dne 30.11.2012.

Osvědčení bylo doručeno dnem 5.12.2012, dnem 6.12.2012 je tedy sbírka oficiálně zahájena.

Osoba oprávněná: P. ThLic. Martin Lanži

Bankovní účet:

20036-1180703399/0800

Bankovní ústav:

Česká spořitelna a.s., pob. Broumov

Finanční prostředky budou využity výhradně na obnovu kostelů v regionu Broumova, zejména v rámci projektu Pro život kostelů Broumova.

Za každý laskavý, i třeba drobný dar, upřímně děkujeme.

Květnové akce 2019

4. května – pěší pouť do Vambeřic

12. května – májová pobožnost u kaple pod Hvězdou, 16:00

19. května – májová pobožnost na Hvězdě, 18:00

26. května – májová pobožnost v Malých Svatoňovicích, 17:00

30. května – slavnost Nanebevstoupení Páně

25. května – bohoslužba pro a za motocyklisty (Otovice, 11:00, k. sv. Barbory)

Rozhovor s papežským nunciem

- V minulosti jste působil jako nuncius v Keni a Jižním Súdánu, tedy zemi zmítané válkou. Jak zásadní změnou byl pro vás přesun do Česka?

Byla to velká změna. Sídlii jsem v Nairobi, což je velmi dynamické místo, ostatně jako celá Keňa. Podobně jako mnoho dalších rozvojových zemích má i Keňa své ekonomické a společenské problémy. Náročnější byla situace ohledně Jižního Súdánu, kde jsem byl jmenován týden poté, co vypukla občanská válka. Súdán byl zmítán válkou posledních padesát let. Během posledních pár let tam ale lidé trpěli více než kdy v historii. Miliony uprchlíků, násilí na domorodých kmelech a nespočet mrtvých.

- Jaká byla vaše mise?

Vždy pracuji pro církve, stejně jako v každé zemi. Moje mise byla působit s místními církvemi, starat se o věřící a snažit se propagovat mír, na čemž jsem spolupracoval také jako vyslanec Spojených národů. Samozřejmě se situace nedá vůbec srovnat s Českem nebo Novým Zélandem (v této zemi Balvo také působil, pozn. red.). V zemi nefunguje pošta, není tam elektřina, většina cest je pouze prašných. Vidět to bylo i na jednotlivých diecézích, z nichž bylo mnoho neobslužených. O to to bylo náročnější.

- Do Česka jste se vrátil po dvaceti letech. Jak se země za tu dobu změnila?

Některé změny jsou zřejmé na první pohled. Objevilo se zde mnoho amerických firem, jako jsou Burger King, McDonald's nebo Starbucks, což mě jako rodáka z New Yorku těší. Praha ale v mnohém zůstala stejná. Je to historické město, které se výrazně nemění. Nějakým způsobem se ale určitě mění společnost. Ekonomika roste, lidé mají více peněz, země prosperuje.

- Myslel jsem spíše změny nálad, třeba i v souvislosti s církví. Jaké jsou v tomto ohledu největší výzvy?

Není zde velká míra praktikujících křesťanů, o to víc je třeba se o ně starat. To je jeden z mých úkolů. Víc než cokoliv jiného jsem především knězem a mým prvním posláním je snaha o nejlepší možný výklad evangelia. Ostatně papež František je nám v tomto tím nejlepším příkla-

dem. Samozřejmě tady budou výzvy směrem k církvi, biskupům, věřícím a kněžím. Pro jejich řešení se ale nejprve musím seznámit se zemí, navštívit jednotlivé farnosti, poznat situaci.

- Vnímáte nějaký vývoj církve od devadesátých let?

Obecně lze říci, že se církev mnohem víc zapojuje do věcí, které jsou pro ni historicky typické. Ať už jde o vzdělání, péči o zdraví, nebo pomoc lidem v nouzi. Působí zde instituce, které dříve neexistovaly. Máme katolické školy, charity, domovy pro staré. Prvně jsem dorazil do Česka sedm let po sametové revoluci. Z pohledu církve zde byla situace druhá nejhorší ze všech zemí bývalého východního bloku. Režimu se podařilo potlačit církve i věřící. Je vidět, že situace se v tomto ohledu v mnohém zlepšila. Příkladem jsou třeba charity. Každý rok jsme v Keni a Jižním Súdánu přerozdělovali peníze z České republiky. Církve zde sice není nic masového, ale lidé, kteří se práci pro církve věnují, jsou velmi oddaní a štedří.

- Jedním z vašich úkolů, který budete během vašeho působení řešit, je volba nových biskupů a arcibiskupů.

Jsem tím, kdo sbírá informace o možných kandidátech. Zatím jsem ale s ničím takovým nezačal, protože tu není biskup ani arcibiskup, za kterého by bylo třeba hledat náhradu. Až ve chvíli, kdy biskup odevzdá svou rezignaci nebo umře, začne proces hledání jeho nástupce.

- Brzy se ale brzy muset hledat nový pražský arcibiskup. Kardinál Dominik Duka podal rezignaci loni, nyní se mluví o tom, že by jeho nástupce měl být vybrán v průběhu příštích dvou až třech let.

To se ještě uvidí, svou pozici může vykonávat klidně až do osmdesáti let (kard. Dukovi bylo na konci dubna 76 let, pozn. red.). Vždy záleží mimo jiné na zdraví. Já čekám na znamení z Říma, až mi bude sděleno, abych započal hledání nového pražského arcibiskupa. Iniciativa nevejde ode mě, ale od Svatého otce. Ten také vybere, kdo bude nástupcem. Já mu pouze doporučím kandidáty. Situace je nyní taková, že papež František minulý rok požádal kardinála Duku, aby ve své

pozici vytrval. To může trvat rok, může to trvat dva roky, ale klidně i déle.

- Už jste se setkal se všemi biskupy. Nebylo to částečně téma rozhovorů?

Se všemi biskupy jsem se setkal hned první den svého působení, poté ještě jednou, ale toto se vůbec neřešilo. Nemluvili jsme o tom, protože kardinál Duka je stále ve své funkci. Že bych jim říkal: „Budeš to ty, nebo možná ty,“ tak to určitě ne. (smích)

Až se rozhodne Svatý otec, že nastal čas plně přijmout rezignaci kardinála Duky, budeme to řešit. Ale není to otázka jen Arcibiskupství pražského, ale i Olomouce, Opavy nebo Brna, kde také máme starší biskupy.

- Máte alespoň v hlavě, jaké by měly být hlavní vlastnosti nového arcibiskupa?

Můžu mluvit obecně. Pokaždé hledáme člověka, který má potřebné kvality, aby byl biskupem či arcibiskupem. Ať už lidské, inteligenční, osobnostní, nebo pastorální. Hledáme někoho, kdo bude především dobrým pastorem. Vidět je tento přístup i na papeži Františkovi. Musí se umět spojit s lidmi. Být učitelem, farářem a kazatelem duší je důležitější než být administrátorem nebo vzdělavcem. Ne že by tyto schopnosti nebyly třeba, vždy budete muset umět počítat, odčítat, násobit a dělit, ale s chodem biskupství vám mohou pomoci ostatní lidé. Snažíme se najít nejlepšího možného kandidáta. Možná vzejde z diskusí s kněžimi a biskupy, možná z mých návštěv jednotlivých mší. Vždy ale nakonec zašlu své návrhy do Říma, kde je rozhodnutí na Svatém otci. Obvykle zasíláme tři jména. Tento postup je univerzální, ať už jste v Keni, nebo v České republice.

- Když se bavíme o možném nástupci, jak se díváte na práci, kterou zde odvedl Dominik Duka?

Dominik Duka byl zvolen biskupem v Hradci Králové v době mého prvního působení. Upřímně, moc jsem ho neznal. Poté jsem zemi na dvacet let opustil, takže nemám tušení, jak místní biskupové vykonávali svou práci. Nevidám ho denně, nevím, jestli je dobrým kazatelem. Navíc nejsem v pozici, kdy bych měl nějak komentovat fungování jednotlivých biskupů a jejich kvality.

- Přece jen ale budete přesně toto posuzovat u jeho nástupce.

Proto se chystám objevovat všechny možnosti. (smích) Jsem tady čtyři měsíce, je mi 67 a jako nuncius můžu působit do pětasedmdesáti. Odhaduji, že tohle je moje poslední mise. Nemusím

udělat vše v prvních šesti měsících. Mám čas, abych poznal zemi a lidi, o což se také snažím. Když jsem byl na Novém Zélandu, byl jsem zvyklý jezdit sám po celé zemi a seznamovat se s kněžími a kazateli a poznávat je. Tady se pokouším o něco podobného. Člověk musí věci vidět a slyšet, než může o něčem podobném rozhodnout.

- Vy jste do Česka přišel v době, kdy jsou hlavním tématem případy sexuálního zneužívání v církvi. Uvědomuje si podle vás církev závažnost tohoto problému?

Jednotlivé případy zde neznám, mohu se tak vyjadřovat pouze obecně. Pocházím z New Yorku a obecně se dá říci, že Amerika si závažnost problému uvědomila dříve. Mám s tím i osobní zkušenost, kdy v mé domovské farnosti byli obviněni a následně vyloučeni kněží kvůli podobným obviněním. Někteří z nich dokonce skončili ve vězení. Věřím, že si všichni plně uvědomujeme závažnost problému, který zde je.

- Myslíte si, že si něco takového uvědomují i čeští představitelé církve?

Myslím, že si něco takového uvědomují, protože se ten problém stal realitou. Takový pocit mám i ze setkání s českými biskupy. Je třeba si uvědomit, jaké jsou v tomto ohledu priority. Nejdůležitější je, aby byl kladen zásadní důraz na výpovědi obětí. Důležitá je především jejich ochrana, nikoliv ochrana církve. To je také jedna z věcí, která byla v minulosti kritizována. Chrání se především církev, ne oběti. To není otázka Česka, ale celého světa a já věřím, že máme v tomto ohledu mnohem větší zkušenost.

- Jak se díváte třeba na slova kardinála Duky, který ve Vatikánu v souvislosti se znásilňováním v církvi mluvil o hysterii?

Je to určitý pocit, který občas zaznívá. Můžete vnímat, že problém zde sice je, ale v porovnání s ostatními zeměmi není tak závažný, protože zde máme podobných případů málo. To ale vůbec není podstatné. Nezáleží na tom, jestli je obětí hodně, nebo jen pár. Důležité je říci, že pokaždé, když se něco takového stane, je to pro nás naprosto neakceptovatelné. Řešil jsem to v Americe, odkud pocházím, ale také v Africe, kde jsem působil. Lidé si často neuvědomují složitost celé problematiky. Neuvědomují si, jak to ohrožuje důvěryhodnost celé církve. Pokud jasně neřekneme, že je něco takového neakceptovatelné, tak mohou lidé inklinovat k tomu, že nám nebudou naslouchat, protože problém nebereme dostatečně vážně.

- A staví se k tomu církev dostatečně vážně?

Když se František v únoru setkal se zástupci církve z celého světa, tak se spolu o podobných problémech bavili. Některé formální debaty jsou přístupné, ale bavili jsme se o tom i během neformálních debat. Očekáváme teď, jaké budou závěry, abychom mohli vymyslet nějaký obecný základ, který je třeba dodržovat na celém světě. Pracujeme na tom společně a věřím, že i díky tomu je povědomí o problému jednoznačně větší než v minulosti.

- Jak v tomto ohledu vnímáte případy, na které bylo v Česku nedávno upozorněno?

Musím nejprve vidět fakta, abych se k tomu mohl vyjadřovat. Teprve poté se uvidí.

- V souvislosti s těmito případy padla také jména některých potenciálních kandidátů na arcibiskupa. Může to nějak ovlivnit jejich šance na zvolení?

Já celý ten výběr vnímám jako přípravu polévky. Musíme zvážit vše, co do ní dáváme, aby byla dobrá. Určitě i tohle je věc, kterou musíme zvážit. Rád říkám, že už nového arcibiskupa známe, akorát nevíme, kdo to je. On žije mezi námi, známe ho, akorát nevíme, který z nich je tím pravým. Stejně je to s papežem. Nástupce Františka už je mezi námi, my ho známe, akorát nevíme, kdo jím bude.

- Myslíte si, že se dočkáme papeže Františka v Česku?

Papež František zatím žádné plány na návštěvu České republiky nemá. Když jsem působil v Nairobi, měl jsem štěstí, že jsem ho mohl hostit na jeho první cestě do Afriky. Uvidíme.

Charles Daniel Balvo (67)

Narodil se v roce 1951 v newyorském Brooklynu. Vystudoval kanonické právo. Působil v diplomatických zastupitelstvích Svatého stolce v Ghaně, Ekvádoru, Chile, České republice, Jordánsku a Litvě. Jako apoštolský nuncius působil na Novém Zélandu, v Keni a Jižním Súdánu. Hovoří anglicky, italsky, španělsky, francouzsky, částečně ovládá i češtinu. Papežský nuncius reprezentuje Svatý stolec. Je akreditován v hostující zemi jako velvyslanec a udržuje zde oficiální styky Česka s Vatikánem. Má stejnou pozici jako velvyslanci jiných států, včetně diplomatické imunity. Tradičně se stává doyenem diplomatického sboru, plní tedy funkci čestného mluvčího v rámci společenství velvyslanců.

www.denikn.cz/02.04.2019

Gorajec

*Utichá sosnový přiboj
procházíš zeleným mořem
do hloubky
kde spočinula trojkřížová fregata*

*Přešitá nenávistí
porůstá novým posíťím
aby povstala k písni k životu
Evangelia Eucharistie*

*V povětří spojitým jako jantar
závan zmrtvýchvstání
z mrtvých vstává Mojžíš
vstává Melchizedech
a Ježíš sedící za stolem
v nejhlubším ultramarínu*

*Visící na kříži
svůj uprostřed svých
dobrých i zlých Rusínů*

*Zatřpytí se archa vznesená nad šeołem
stromem života znovu se rozdělí s ne-
bem
trochu jiná více pokřivená více prostá
jako v přeměněné tkáni přetrvává stigma*

*Nic tady nevidíš
je třeba očí lesknoucích
zděšením rozšířených zřítelnic
abys uviděl tonoucí v listoví
abys uviděl ponořené v plamenech
s trnovou smýčkou u nohou*

*Zrak přebíhá po smaragdové záplavě
vlhká louka borovice ukrajinské hroby
zelené porosty mechů a listím malin
neodvraceje hlavu
jdeš jako po skle
chryzoprasech malachitech nad propastí
Kristus Kristus tě drží za ruku*

*Na dechem elektrizovaný jantar
strhává z tvého dětství
střípky slov ruská úsloví
Šupiny ikonostasu zpod nohou*

*Jako mrholení z potrhanych mraků
v troskách na nás padá
Eliášův plášť*

*Autor: Antoni Matuszkiewicz,
překlad: Věra Kopecká*

Římskokatolická farnost Broumov, zvony kostela sv. Petra a Pavla

V kostele sv. Petra a Pavla jsou zavěšené čtyři zvony. Tři novodobé velké zvony ulila Marcela Dytrychová ve zvonařské dílně rodiny Dytrychovy v Brodce u Přerova v letech 1990 a 1991. Nejmenší zvon ulil Jan Jiří Kühner v Praze roku 1759. Zvony jsou zavěšené ve zvonové vzpěradlové stoličce z měkkého jehličnatého dřeva se dvěma zvonovými poli vedle sebe po dvou zvonech v jednom poli nad sebou. Zvony jsou zavěšené na železných závěsech s klasickými srdci s pěstmi a výpustkami. Zvony jsou zprovozněné od roku 1991 elektrickými pohony, v systému asynchronní motor, řetěz, kolo pohonu uchycené na závěsu. Nejmenší zvon je na ruční zvonění a v současné době se nepoužívá.

Největší zvon má tón gis1, spodní průměr 1004 mm a hmotnost 620 kg.

Pod čepcem je nápis: ULILA MARCELA DYTRYCHOVA DĚKUJEME TI MATKO MILOSTIVÁ, DĚKUJEME TISÍCKRÁT

Na středu pláště zvonu jsou opakující se grafické ornamenty a reliéf Panny Marie s Ježíškem

Na věnci je nápis:

TENTO ZVON JE ULIT KE CTI PANNY MARIE, POD JEJÍŽ MATEŘSKOU OCHRANU SE MĚSTO BROUMOV OD PRADÁVNA UTÍKALO L.P. 1990

Prostřední zvon má tón H1, spodní průměr 840 mm a hmotnost 340 kg.

Pod čepcem je nápis:

ULITO V ROCE, SV. OTEC JAN PAVEL II NAVŠTÍVIL NAŠI VLAST L. P. 1990

ULILA MARCELA DYTRYCHOVÁ

Na středu pláště zvonu jsou opakující se grafické ornamenty a reliéf sv. Anny

Na věnci je nápis:

KE CTI DCERY KRÁLOVSKÉ, SV. ANEŽKY Z RODU PŘEMYSLOVA, JEJÍŽ SVATOŘEČENÍ PŘINESLO NAŠEMU NÁRODU SVOBODU.

Malý zvon má tón Cis2, spodní průměr 770 mm a hmotnost 290 kg.

Nápis pod čepcem:

ULILA MARCELA DYTRYCHOVÁ L.P. 1991 BROUMOV

Na středu pláště zvonu jsou opakující se grafické ornamenty a reliéf sv. Petra a Pavla

Na věnci je nápis

DOBŘÝ PETŘE, BUĎ VŽDY LASKAVÝ K PROSBÁM PROSÍČÍCH. VELKÝ UČITELI PAVLE, MRAV NÁŠ VZDĚLÁVEJ A MYSL NAŠI K NEBI STÁLE OBRACEJ

Nejmenší historický zvon má spodní průměr 480 mm a hmotnost 65 kg (tón nevím).

Koruna se šesti uchy postavenými do kříže vychází z odsazeného stupínku čepce zvonu, který se svažuje konkávně do pláště přes jednoduchou plastickou linku, ke které je přisazený ornamentální pás tvořený rostlinným motivem. Na středu pláště zvonu je vyobrazený reliéf sv. Floriána. Plášť zvonu přechází do věnce přes jednu hrubou plastickou linku a trojici souvislých plastických linek, z nichž prostřední je nejsilnější.

Na středu věnce zvonu je dvojitá plastická linka, na kterou je přisazený datační nápis:

IOHANN GEORG KÜHNER GOS MICH PRAG AD 1759

Rostislav Bouchal

Technické vybavení a elektrické pohony zvonů, věžní hodiny

Štefánikova 263 / 751 03 Brodek u Přerova

Mobil +420 602 541 121

E-mail: boroko@boroko.cz

www.boroko.cz

Ke 160. výročí smrti sv. Jana Nep. Neumanna

Řím. V kostele sv. Alfonse z Liguori v Římě se ve čtvrtek 11. dubna sloužila slavnostní mše svatá k počtě sv. Jana Nepomuka Neumanna. Tento rodák z Prachatic, kněz řádu redemptoristů a posléze biskup americké Filadelfie, se stal v roce 1977 prvním svatořečeným Severní Ameriky.

Daná akce byla součástí příprav světce rodného města na 160. výročí jeho smrti. Sv. Jana Nepomuka Neumanna připomíná výstava obrazů k jeho počtě, instalovaná ve zmíněném redemptoristickém kostele, která bude převezena na pražské velvyslanectví USA a jejíž vernisáž proběhne 19. 6. 2019 za přítomnosti nového apoštolského nuncia v ČR Charlese D. Balva.

Bohoslužbu zakončilo procesí se světcovými

relikviemi k mozaikovému vyobrazení sv. Jana Nepomuka Neumanna, v první boční kapli vlevo při vstupu do kostela. Příklad světce života připomněl přítomným prachatický vikář, otec Petr Plášil. V době, kdy mnozí odcházeli do Spojených států snít svůj „americký sen“, bylo snem našeho světce sloužit až do naprostého vyčerpání sil, řekl ve své promluvě.

Sv. Jan Nepomuk Neumann zemřel v pouhých 48 letech 5. ledna roku 1860. Zanechal za sebou ovšem pozoruhodné dílo, jen za osm let své služby v čele filadelfské diecéze založil stovku škol a 80 kostelů. Jeho úcta je ve Spojených státech stále živá. Na kanonizační slavnost, které 19. června 1977 předsedal papež Pavel VI., přicestovalo přes oceán 30 tisíc Američanů.

Pocty sv. Janu Nepomuku Neumannovi v římském kostele sv. Alfonse z Liguori se zúčastnil rovněž velvyslanec České republiky při Svatém stolci Václav Kolaja a velvyslankyně v Itálii Hana Hubáčková.

www.radiovaticana.cz/11.04.2019, kráceno

Poděkování

V nočním vlaku mi ukradli batoh se všemi doklady, ale o tom mluvit nechci.

Chci naopak mluvit o tom, co následovalo a chci o tom mluvit s radostí a v době všeobecného nadávání na všechno to chci to říct nahlas. Vlakový policista v Praze v jednu v noci se mnou vše pečlivě sepsal, profesionálně, zdvořile, s pochopením. Ano, řeklo by se, že jen dělal svou práci, ale chci říct, že ji dělal dobře. Tak nebo tak, heslo Pomáhat a chránit pro mě získalo nový rozměr.

Další den na městském úřadě s občankou už to byl nadstandard. Úřednice se mnou vše pečlivě vyplnila, poradila, fotografka vyfotografovala a dala mi vybrat ze dvou variant, já jsem dával přednost fotografií s vlasy upravenějšími, ona hlasovala pro neupravenou, spor rozsoudila až moje úřednice, byla jednoznačně pro rozčuachou a já dám v těchto věcech vždy na ženy.

V bance jsem si připadal jak starý známý, novou kartu mi slovensky mluvící slečna slíbila co nejdříve, a jak se později ukázalo, slib splnila, v klidu, bez čekání a s laskavostí.

Mládenec ve VZP se zaučoval, kontrolovala jej zkušená pracovnice, moc se snažil a zvládl to výborně.

Lítačku vyřizoval chlapec tak rok dva po škole. Převést kupón na novou kartu mu dělalo trochu problémy, pak se ukázalo, že proto, že jsem si kupón v prosinci omylem koupil na jakousi starou a asi už neexistující kartu, všechno dal krásně do pořádku, poradil, ať nevěřím předvyplněným kolonkám na počítači.

Totéž řidičák, úřednice navzdory pokročilému času před zavírací hodinou maximálně zdvořilá, pohodová, všechno precizně vysvětlila a připomněla, ať tedy ten příští týden určitě nezapomenou přijít. A mimochodem, když jsem pak přišel, číslo mi vygenerovalo stejnou úřednici a ta si mě pamatovala.

Večer jsem si připadal trochu jako ve snu. Čekal jsem úmornou byrokratickou bitvu s institucemi, fronty a nervozitu, a nejen, že jsem nikde nečekal víc než pár minut, hlavní plus bylo, že všichni byli jaksi přirozeně milí, chápaví, a když už ne mimořádně laskaví, tak alespoň normálně laskaví.

Další den jsem se stavil ještě s čímsi na policejní stanici. Službu měl ten starý známý z noci. Jak jsem ze své práce se studenty zvyklý, podal jsem mu ruku, kterou sice přijal, bylo ale vidět, že on ze své práce naopak není úplně zvyklý si podávat ruku se svými klienty. Opět vyslechl, poradil, rozloučil se zdvořile. Oproti zkušenostem ještě z před rokem osmdesát devět zlepšení z nuly na sto.

Pak mi volal ještě nějaké informace asi za měsíc. Poděkoval jsem mu za přístup. Pomáhat a chránit, odpověděl.

O týden později jsem potřeboval koupit dárek v přece jen trochu lepším obchodě v centru Prahy, věnovala se mi indiánská slečna s docela dobrou češtinou, ale přece jen s cizím přízvukem. Rysy jsem odhadl na jihoamerické a pleť měla snědou. Pak se přece jen zeptala, zda by mi nevadila angličtina a přepnuli jsme do ní. Ptám se, odkud je, prý z New Yorku. Ptám se s trochou ironie, proč pracuje tady, na kraji Sibíře, a proč nezůstala doma? Odpověděla, že původně pochází z Dominikánské republiky, aha, tak odtud ty indiánské rysy, a tak jsme ještě jednou přepnuli - do španělštiny. Ptal jsem se, jak nás Čechy vnímá. Následoval dlouhý, trochu vyčítavý monolog v rychlé a ostré španělštině, co zde všechno máme, a jak to nevidíme, vynikající a bezplatné zdravotnictví, základní školu pro její dceru, mnohem lepší než měla v New Yorku, bezpečno na ulicích, jen ti Češi, rozčilovala se, si toho neváží a chodí pořád zamračená a nadávají na všechno.

A vlastně ano. Až slečna z Dominikánské republiky mi musí říct, že se zde máme hezky a ať si vážíme země, ve které žijí. Tak to chci říct taky.

Marek Vácha
(www.aktualne.cz/28.03.2019)

DOMOV SVATÉHO JOSEFA

2. benefiční putování

Meziměstí - Broumov - Police n. M. - Červený Kostelec - Česká Skalice - Žireč

pro Domov svatého Josefa

30. 5. - 2. 6. 2019 přihláška na www.pout.eu
www.domovsvatehojosefa.cz

 Ultreia
www.ultreia.cz

24.05.19 **NOC KOSTELŮ**

Dáte se do zpěvu jako v tu

NOC

kdy se zasvěcuje svátek.

Středa, 23. 5. 2019

18:30 Husův sbor

Koncert fletmáky Jany Jankovské a sestry Hlaváčkových

18:30 hřbitovní kostelík - TRIO BRAUNENSIS

Michaella Ueslová - soprán, Ladislav Švut - varhany, Bohdan Janeczek - přiborní flétna

19:30 kostel sv. Ducha - HUDBA Z KLADSKA (Luboš Sluka)

Anna Kostáková - housle, Kamilla Pulstany - viola, Jakub Hrabý - zpěv, Martin Levický - klavír

21:00 kostel sv. Petra a Pavla - Pěvecký sbor STĚNAVAN

Soprán - Romana Holáková, Klára Nertvichová, Michalena Jablová, varhany - Ladislav Švut

20:30 - 21:00 FRESKA

komentovaná prohlídka

21:30 - 22:00 FRESKA

komentovaná prohlídka
(omezená kapacita, nutnost rezervace na IC nebo tel. 491 524 106)

WWW.NOCKOSTELU.CZ

MARIÁNSKÝ MĚSÍC
v Malých Svatoňovicích

2019

POUTNÍ KOSTEL
SEDMI RADOSTÍ PANNY MARIE

XX

1.5. středa - Poutí společenství Modliteb otců

8.30 mše sv.

Příležitost uctít sošku P. Marie Sedmiradostné

4.5. sobota - Poutí za nová duchovní povolání

8.30 mše sv.

Příležitost uctít sošku P. Marie Sedmiradostné

11.5. sobota - Poutí KDU-ČSL

9.00 mše sv.

Příležitost uctít sošku P. Marie Sedmiradostné

NEDĚLNÍ BOHOSLUŽBY A MÁJOVÉ POBOŽNOSTI

5.5. - 12.5. - 19.5. - 26.5.

10.30 mše sv.

17.00 májová pobožnost

s uctíváním sošky P. Marie Sedmiradostné

Informace a podrobný přehled všech poutí

Římskokatolická farnost Malé Svatoňovice

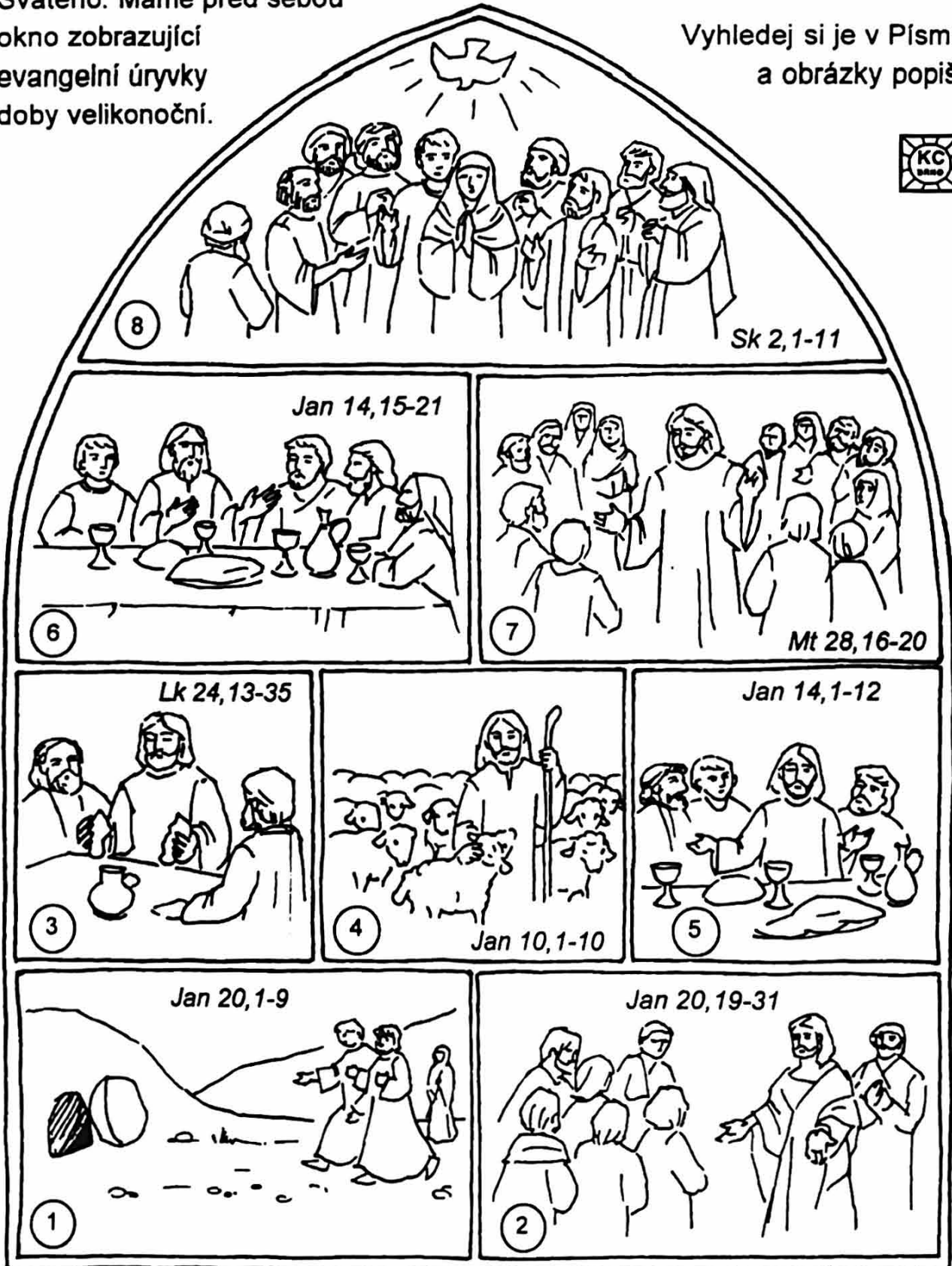
Tel: 723 229 384 www.msvatonovicekostel.cz

Email: ladhoj@gmail.com

VELIKONOČNÍ DOBA

Někteří lidé si myslí, že velikonoce trvají nanejvýš tři dny. To však není pravda. Velikonoční doba totiž trvá 50 dní – až do slavnosti Seslání Ducha Svatého. Máme před sebou okno zobrazující evangelní úryvky doby velikonoční.

Vyhledej si je v Písmu a obrázky popiš.

NEDELNÍ BOHOSLUŽBY

5. květen

Otovice	08:30
Broumov, P+P	10:00
Broumov, klášter	18:00

12. květen

Martínkovice	08:30
Vižňov	10:00
Broumov, P+P	10:00
Broumov, klášter	18:00

19. květen

Heřmánkovice	08:30
Broumov, P+P	10:00
Broumov, klášter	18:00

26. květen

Božanov	08:30
Vižňov	10:00
Broumov, P+P	10:00
Šonov, k. sv. Markéty	11:30
Broumov, klášter	18:00

MŠE SV. V TÝDNU BROUMOV

Pondělí	xxx	xx:xx
Úterý	klášterní k.	18:00
Středa	k. sv. Václava	18:00
Čtvrtek	děkanský k.	18:00**
Pátek	děkanský k.	18:00
Sobota	hřbitovní k. PM	17:00*

* V sobotu 04/05

bohoslužba slova s nedělní platností.

** Ve čtvrtek 30/05

je slavnost Nanebevstoupení.

Adorace: středa, sv. Václav, 18:30 – 18:45;
pátek, P+P, 17:00 – 18:00

Svatost smíření: 20 min před každou mší sv.;
sobota 25/05, P+P, 09:00 – 10:30

Velikonoce 2019 ve fotografiích

Výuka náboženství škol. rok 2018/2019, Broumov, od 7. ZÁŘÍ:

3. tř. (1. sv. přijímání): čtvrtek, ZŠ Meziměstí, 12:45 - 13:30, čtvrtek, fara Broumov, 13:45- 14:30

4. – 6. tř.: pátek, fara Broumov, 13:00 - 13:45

7. – 8. tř.: pátek, fara Broumov, 13:55 - 14:30

Paypal účet farnosti

church.broumov@gmail.com

Funguje tak, že se lidem pošle tento e-mail a oni na něj pošlou peníze přes Paypal (v PayPalu se musí zadat právě e-mail). PayPal se používá při platbách po internetu, nejčastěji ve spojení s e-bayem.

Má ho dost lidí a je jednoduché přes něj něco poslat.

BROUMOVSKÝ BIM INFORMAČNÍ MĚSÍČNÍK

vychází každý 1. týden v měsíci jako měsíčník

Náměty na články můžete zaslat e-mailem na adresu: church.broumov@gmail.com, děkujeme...

Vydává: Římskokatolická farnost - Děkanství Broumov.

www.broumovfarnost.cz

Grafický koncept: Jan Záliš, DTP a zlom: PINstudio, www.pinstudio.cz.

Tisk: vlastním nákladem. Náklad: 130 ks.

Uzávěrka: 15. každého měsíce.